

PARAULES DE VIDA

Necessitem bons sacerdots

Els Grups sinodals de les nostres parròquies i el mateix Document diocesà de Síntesi feien patent la crítica a moltes actituds clericals gens afavoridores de vitalitat eclesial. També el Document de Treball per a l'Etapa Continental recull i destaca aquestes mancances.

Aquesta crítica l'hem d'assumir de manera semblant a l'Acte Penitencial en la Missa: abans de celebrar l'Eucaristia, ens cal reconèixer els nostres pecats.

Només reconeixent-nos pecadors, davant Déu i els germans, estarem en condicions d'escoltar Déu que ens parla, d'oferir-li el do d'un cor obert als germans, i de rebre'l com l'Aliment diví per a la nostra vida cristiana.

A continuació ja podem humilment proclamar que l'Església de Crist no es pot construir sense el Ministeri presbiteral dels qui, cridats pel Senyor, porten aquest tresor en gerres de terrissa (2Co 4,7).

Sabedors de què tan greu error és creure que la persona del prevere és el tresor, com oblidar que en les seves mans Déu diposita tresors de gràcia a favor de tots els fidels.

Necessitem sacerdots que siguin ministres de comunió eclesial i motor de sinodalitat en les seves comunitats afavorint la participació activa dels religiosos/es i laics/laiques, cadascú amb els carismes rebuts en el Baptisme.

Necessitem sacerdots que, ben arrelats en la sana i santa Tradició viva de l'Església, visquin oberts al nou alè de l'Esperit.

Necessitem sacerdots que, des de la seva humilitat personal, sàpiguen atreure joves a fer l'opció pel Sacerdoci Ministerial: *Aixeca't i posa't en camí*.

Necessitem sacerdots amb el carisma de la fortalesa que, enmig d'un ambient cada dia més des-

caradament hostil, transmetin amb pau el testimoni felicitat de què val la pena dedicar la vida a la causa de Crist.

Per a que l'Església diocesana de Tortosa rebí de Déu amb generositat el regal immens (i urgentment necessari) de vocacions sacerdotals, ens cal activar una veritable campanya diocesana de pregària: pregària per la santedat dels ja constituïts en Ministres

de Crist i, sobretot, per l'obertura de cor en joves i adults que puguin ser cridats pel Senyor.

Aquesta campanya de pregària vocacional ha d'anar animada per l'exemple dels mossens veterans testimoniant que paga la pena gastar la vida per Déu i pels germans, així com també per la incorporació dels nous preveres a la diocesaneitat del Poble de Déu que peregrina a la Porció de l'Església local.

Sense que hi manqui una agraïda pregària pels sacerdots exemplars que sens dubte han marcat positivament la vida de tants homes i dones.

Avui en dia la societat no sent necessitat del Ministeri sacerdotal. Li passa com al cec de naixement de l'evangeli d'avui, que certament no demana ser guarit de la ceguesa perquè no pot desitjar ni demanar allò que desconeix per complet: la visió.

Així com Jesús dona al cec de naixement el que no demanava ni en sentia necessitat, també l'Església ha de seguir oferint al món el testimoniatge engrescador d'uns homes que dediquen per complet la seva vida al servei de Déu i dels germans. Més enllà de mesurar si la societat que ens envolta valora o no aquesta opció de vida.

Tots els netejats a l'estany de Siloè (que vol dir l'Enviat), és a dir, tots els batejats i incorporats a Crist, som cridats a viure com els qui són de la Llum tenint en compte que *els fruits que neixen de la Llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat*.

Pel futur de la nostra Església diocesana confiem plenament en Déu que *veu el fons del cor*, a diferència de l'home que *veu només l'aspecte exterior*.

Que sant Josep ens hi ajudi.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesà

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Des del primer diumenge de Quaresma, a la missa dominical familiar, al vespre, hi ha un arbre, d'uns dos metres d'alçada, molt ben dibuixat. Els pares que ho han preparat exposaven en la introducció del material que utilitzen els catequistes per animar les celebracions dels diumenges quaresmals: «Volem plantejar la Quaresma de la missa familiar d'enguany en un to positiu. La vida cristiana no ha de ser trista, ni trametre un missatge de tristor i pessimisme que, a vegades, ens envolta en la nostra vida i en el que trobem en els mitjans de comunicació. És per això que la representarem com un arbre, inicialment trist, sense fulles, sense flors, sense ombra, ressec... com sovint estem nos-

Hi som a temps!

altres i també el món. A mesura que passin les setmanes, amb el nostre esforç i l'ajuda de Déu, procurarem que ho recuperi, comunicant a l'arbre de la Quaresma el somriure de l'esperança, la joia del perdó. Aquestes setmanes, aquests quaranta dies quaresmals, han de ser de preparació per acompanyar Jesús en el camí de passió i de la joiosa resurrecció».

«Compadeix-te de mi, Déu meu, pel teu amor; per la teva gran misericòrdia, esborra'm les faltes. Renta'm ben bé de les culpes, purifica'm dels pecats» (Sl 50,3-4).

És ben cert el que diuen aquests pares i el que volen significar amb l'arbre que han preparat. Seguint els evangelis de cada diumenge, els infants i adolescents han mirat el món i han constatat els actes d'egoisme social, la manca de solidaritat i de germanor, les injustícies que aclaparen, les violències que porten mort, les expressions de mala voluntat... També reflexionant sobre ells mateixos han trobat mandra, por, covardia, autosuficiència... la necessitat que tenim de tornar a Jesús i en Jesús i per Jesús a la voluntat de Déu Pare, al seu amor.

Temps de Quaresma, temps de retorn, de reconciliació. Resta, encara la darrera etapa. Temps per conèixer més a Jesús i per fer-nos més amics seus. Caminar amb Jesús amb esperança, escoltant la seva Paraula, fent la vida en el nostre dia a dia. Sabent on anem, on arribarem, no pot ser temps de tristor.

«Ensenyaré els teus camins als pecadors i tornaran a tu els qui t'han abandonat» (Sl 50,15).

Encara hi som a temps per disposar-nos a fer amb Jesús el camí de la passió, mort i resurrecció com els infants i adolescents d'aquesta missa dominical.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Necesitamos buenos sacerdotes

Los Grupos sinodales de nuestras parroquias y el mismo Documento diocesano de Síntesis hacían patente la crítica a muchas actitudes clericales nada favorecedoras de vitalidad eclesial. También el Documento de Trabajo para la Etapa Continental recoge y destaca estas carencias.

Esta crítica la tenemos que asumir de manera parecida al Acto Penitencial en la Misa: antes de celebrar la Eucaristía, debemos reconocer nuestros pecados.

Solo reconociéndonos pecadores, ante Dios y los hermanos, estaremos en condiciones de escuchar a Dios que nos habla, de ofrecerle el don de un corazón abierto a los hermanos, y de recibirlo como el Alimento divino para nuestra vida cristiana.

A continuación, ya podemos humildemente proclamar que la Iglesia de Cristo no se puede construir sin el Ministerio presbiteral de quienes, llamados por el Señor, *llevan este tesoro en vasijas de barro* (2Cor 4,7).

Sabedores de que tan grave error es creer que la persona del presbítero es el tesoro, como olvidar que en sus manos Dios deposita tesoros de gracia a favor de todos los fieles.

Necesitamos sacerdotes que sean ministros de comunión eclesial y motor de sinodalidad en sus comunidades favoreciendo la participación activa de los religiosos/as y laicos/as, cada cual con los carismas recibidos en el Bautismo.

Necesitamos sacerdotes que, muy arraigados en la sana y santa Tradición viva de la Iglesia, vivan abiertos al nuevo aliento del Espíritu.

Necesitamos sacerdotes que, desde su humildad personal, sepan atraer jóvenes a la opción por el Sacerdicio Ministerial: *Levántate y anda*.

Necesitamos sacerdotes con el carisma de la fortaleza que, en medio de un ambiente cada día más descaradamente hostil, transmitan con paz el testimonio feliz de que merece la pena dedicar la vida a la causa de Cristo.

Para que la Iglesia diocesana de Tortosa reciba de Dios con generosidad el regalo inmenso (y urgentemente necesario) de vocaciones sacerdotales, tenemos que activar una verdadera campaña diocesana de plegaria: oración por la santidad de los ya constituidos en Ministros de Cristo y, sobre todo, por la apertura de corazón en jóvenes y adultos que puedan ser llamados por el Señor.

Esta campaña de plegaria vocacional tiene que ir animada por el ejemplo de los curas veteranos testimoniando que vale la pena gastar la vida por Dios y por los hermanos, así como también por la incorporación de los nuevos presbíteros a la diocesanidad del Pueblo de Dios que peregrina en la Porción de la Iglesia local.

Sin que falte una agradecida oración por los sacerdotes ejemplares que sin duda han marcado positivamente la vida de tantos hombres y mujeres.

Hoy en día la sociedad no siente necesidad del Ministerio sacerdotal. Le pasa como al ciego de nacimiento del evangelio de hoy, que ciertamente no pide ser curado de la ceguera porque no puede desear pedir aquello que desconoce por completo: la visión.

Así como Jesús da al ciego de nacimiento aquello que ni pedía ni sentía necesidad, también la Iglesia tiene que seguir ofreciendo en el mundo el testimonio alentador de unos hombres que dediquen por completo su vida al servicio de Dios y de los hermanos. Más allá de medir si la sociedad que nos rodea valora o no esta opción de vida.

Todos los limpiados en *la piscina de Siloé* (que significa *Enviado*), es decir, todos los bautizados e incorporados a Cristo, somos llamados a *vivir como hijos de la Luz* teniendo en cuenta que *toda bondad, justicia y verdad son fruto de la luz*.

Por el futuro de nuestra Iglesia diocesana confiamos plenamente en Dios que *mira el corazón*, a diferencia del hombre que solo *mira a los ojos*.

Que san José nos ayude.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesano

Visita a Valldoreix per la restauració de la traça de la Catedral i del còdex

El dia 17 de gener, complint l'encàrrec del Capítol Catedralici acordat en sessió ordinària, hem fet visita institucional al Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya, amb seu a Valldoreix, els dos canonges comissionats pel Capítol, M. I. Víctor Manuel Cardona, canonge organista i ecònom diocesà, i M. I. Josep Alanyà, canonge arxiver i director tècnic de l'Exposició Permanent *Sancta Maria Dertosae*, per fer el seguiment de la restauració de la traça de la catedral de Tortosa, signada d'Antoni Guarch, pergamí del segle XIV, i del manuscrit 212 de la Biblioteca Capitular, *Directorium Inquisitionum*, de Nicolau Eimerich, O. P., còdex de principis del segle XV, adornat amb miniatures policromes i daurades, que patí en el seu dia els efectes d'un incendi i de l'aigua amb què fou apagat.

En la visita hem pogut saludar la nova directora del centre, Sra. Mireia Mestre, i el personal tècnic que treballa en la restauració de les dues peces, amb qui hem compartit jornada cultural.

D'ambdues peces, molt importants i singulars, es fan, durant tot el procés de restauració, els corresponents estudis d'anàlisi, estat, problemes, tractaments materials, composició, consolidació, neteja i propostes de conservació, custòdia i exposició.

Ha estat una nova ocasió per estretir els lligams de col·laboració entre el Capítol Catedralici i el Centre de Restauració, entre el Bisbat de Tortosa i el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, que compartim els treballs i les despeses al servei del patrimoni cultural de l'Església a Catalunya.

M. I. Víctor Manuel Cardona
M. I. Josep Alanyà
Canonges comissionats

Amb el suport del Departament de Cultura

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «L'oració ens ajuda a mantenir viva la fe; l'oli de la fe es conserva tornant sovint el pensament al Senyor: pot ajudar-nos molt mirar la imatge del crucifix, detenir la nostra mirada en Jesús. És una bella manera de resar» (26 d'agost).

@Pontifex_es: «La misericòrdia és l'experiència de sentir-se acollit, restaurat, enfortit, curat, animat. Ser perdonat és experimentar aquí i ara el més semblant a la resurrecció» (28 d'agost).

@Pontifex_es: «Per a renovar la nostra fe i la missió de la comunitat, estem cridats a redescobrir el centre de la fe: la relació amb Jesús i l'anunci del seu Evangelí al món sencer. Això és l'essencial!» (29 d'agost).

@Pontifex_es: «Benvolguts germans i germanes, un ministre de l'Església és algú que sap meravellar-se davant el disseny de Déu i que amb aquest esperit estima apassionadament l'Església, disposat per a servir en la seva missió on i com vulgui l'Esperit Sant» (30 d'agost).

L'Arxiconfraria i la Cort d'Honor de la Mare de Déu de la Cinta van celebrar l'aniversari del seu prior

Tots el mesos, el primer diumenge se celebra a la Capella de la Cinta la Dominica en honor a la Mare de Déu. El dia 5 de febrer va ser una celebració especial. Mn. Josep M. Membrado, prior de l'Arxiconfraria i de la Cort d'Honor complia el 50è aniversari de la seua ordenació sacerdotal.

Mn. Membrado en l'homilia ens digué: «El primer que vull fer és comentar l'Evangeli que acabem de proclamar: “Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal perd el gust, amb què la tornaran salada?... Vosaltres sou la llum del món. No es pot amagar una ciutat posada dalt d'una muntanya...”. De vegades el nostre comportament no ajuda els nostres germans. “Que brilli igualment la vostra llum davant la gent; així veuran les vostres bones obres i glorificaran el vostre Pare del cel”».

Després de comentar la Paraula de Déu, Mn. Membrado va fer una mica de repàs de la seua vida centrada sobretot en el seu sacerdoci. Agrair la formació que va rebre en el si de la família i l'ajuda de Mn. Honorato, de Mn. Pepe Insa com a formador i la rebuda per part de tots els formadors del Seminari. Va fer un petit recordatori de les parròquies que havia servit. «Sempre he obeït al Bisbe i he anat on m'ha destinat. Un capellà ha de ser acollidor i estar sempre disponible quan se li demana ajuda. I per acabar vull manifestar el meu agraïment a l'Arxiconfraria i a la Cort d'Honor per donar-me la possibilitat de ser prior de la Cinta. Per damunt de tot soc capellà, però mai oblidaré tot el que m'heu ajudat. Pregueu per mi».

Un fort aplaudiment trencà el silenci de la Capella de la Cinta que estava plena de gom a gom. En acabar l'Eucaristia vam venerar la relíquia i acabarem

la celebració amb un dinar de germanor on van obsequiar al seu prior amb una estilogràfica.

Maria Joana Querol Beltrán

Assemblea diocesana de Mans Unides

El passat dissabte 11 de febrer, una cinquantena de voluntaris de Mans Unides de diferents parròquies de la nostra diòcesi, vam compartir l'Assemblea anual. Enguany la 64a Campanya té com a lema «**Frenar la desigualtat és a les teves mans**». Vam tenir el goig de comptar amb el testimoni de Mohamed Fuad Amrani, responsable de l'ONG ATIL, soci local de Mans Unides a Tetuan. Fuad compartí amb els voluntaris els projectes que es porten a terme amb els adolescents i joves de barris més vulnerables d'aquesta ciutat marroquina. Per tal de pal·liar el greu problema d'abandó

escolar i garantir una formació i educació digna, se'ls proposen diferents activitats extraescolars —teatre, club de lectura, la gestió d'una emissora de ràdio escolar— que permeten millorar alhora l'autoestima dels joves, la satisfacció de les famílies i el compromís amb el barri.

Mans Unides, ens explicava Fuad, cregué en aquestes iniciatives abans que qualsevol altra ONG i agrai el compromís il·lusionat, constant i generós de tantes persones que, any rere any, no deixen de col·laborar en la consecució d'un món més just i frater.

L'Assemblea fou alhora una bona ocasió per tal que els equips comarcals i parroquials, de diferents localitats de la diòcesi, poguessin compartir les activitats que al llarg de l'any es desenvolupen a les seves poblacions per sensibilitzar, conscienciar i aportar els donatius que ajuden a fer realitat els projectes als països del sud.

El 2022, Mans Unides de la nostra diòcesi va recollir 164.598,91 €. Des d'aquestes línies agraïm la generositat de tots els que ho feu possible.

Equip diocesà de Mans Unides

AGENDA

■ **Dijous 23**, Catedral, a les 11 h, Missa del 51è aniversari de la mort del bisbe Manuel Moll i Salord.

■ **Divendres 24**, Catedral, a les 24 h, Missa baixada de la Mare de Déu de la Cinta.

■ **Dies 24 i 25**, 24 hores per al Senyor.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [2S 7,4-5a.12-14a.16 / SI 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a)]. Sant Josep, espòs de la Benaurada Verge Maria; sant Amanç o Amanci (s. VII), diaca romà i mr. a Flandes.

21. ■ Dimarts [Ez 47,1-9.12 / SI 45 / Jo 5,1-3a.5-16]. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. ■ Dimecres [Is 49,8-15 / SI 144 / Jo 5,17-30]. Sant Zacaries, pa-

pa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. V), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe.

23. ■ Dijous [Ex 32,7-14 / SI 105 / Jo 5,31-47]. Sant Feliu de Llobregat: Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi; sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ Divendres [Sa 2,1a.12-22 / SI 33 / Jo 7,1-2.10.14.25-30]. Santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.

25. □ Dissabte [Is 7,10-14;8,10 / SI 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Anunciació del Senyor, per l'arcàngel Gabriel a Maria de Natzaret, anomenada també Encarnació, i algunes advocacions: Portal, etc. Sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, mr.

26. ■ Diumenge vinent, V de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Ez 37,12-14 / SI 129 / Rm 8,8-11 / Jo 11,1-45 (o bé, més breu: 11,3-7.17.20-27.33b-45)]. Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, mr.

Diumenge IV de Quaresma (A)

COMENTARI

«Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat»

Ens trobem amb una altra gran narració de Joan: la guarició del cec de naixement. Són els evangelistes que es llegenden als catecúmens. D'entrada ja veiem que és Jesús qui s'acosta al cec i el guareix abans que aquest li ho demani. Després, més endavant, veiem com els jueus *el van excloure de la sinagoga* i en canvi, Jesús el va a buscar. Jesús ha vingut a guarir les nostres malalties. Però el miracle, en contra del que de vegades pensem no porta a la fe. Per això quan li pregunten: *com se t'han obert els ulls? Ell contesta: aquell home que es diu Jesús...* Però una mica més endavant quan li tornen a preguntar: *Tu, què en dius d'ell? Ell contestà: Que és un profeta.* La relació amb els fariseus el fa aprofundir sobre la figura de Jesús. I més endavant ja confessa que aquest home *ha vingut de Déu*; altrament no tindria poder per a fer res. I, finalment, ja tenim l'acte de fe concret: *Hi crec, i l'adorà.* Com veiem no és miracle sinó el contacte amb Jesús i la reflexió sobre el que ell ha fet el que porta a la fe; una fe que li ha suposat *ser exclòs de la sinagoga.* Els seus pares, tanmateix, no es volen mullar: *Com és que ara hi veu, nosaltres no ho sabem. Els seus pares van respondre així perquè tenien por dels jueus que havien acordat excloure de la sinagoga tothom qui reconegués que Jesús era el Messies.* Confessar Jesús, té les seves conseqüències. També els fariseus sembla que es vulguin assegurar que és Jesús qui l'ha curat. Ah, però com era en dissabte, trencar el repòs estricte que ells havien imposat fa que no vegin que Jesús és superior fins i tot a Moisès sinó que el considerin un pecador. Però com diu Jesús el gran pecat *no és ser cec sinó creure que hi veuen i no acceptar que Jesús els curi.* La primera lectura en l'elecció de David ja veiem que *allò que l'home veu no és allò que val; Déu veu el fons del cor.* Ho hem de mirar tot amb els ulls de Déu. Només si ens deixem guarir per Jesús i *estem en el Senyor, som llum* com diu sant Pau. Si som llum hem de donar els *fruits de bondat, de justícia i de veritat.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 16,1b.6-7.10-13a)

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel: «Omple d'oli el corn i ves-te'n. T'envio a casa de Jesè, el betlehemita: entre els seus fills veig el qui jo vull per rei.» Quan arribà, va veure Eliab i pensà: «Segur que el Senyor ja té al davant el seu ungit.» Però el Senyor digué a Samuel: «No et fixis en el seu aspecte ni en l'alçada de la seva talla. L'he descartat. Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor.» Jesè va fer passar davant Samuel els set primers dels seus fills, però Samuel li digué: «D'aquests set, el Senyor no n'escull cap.» I Samuel afegí: «No queda cap més fill?» Jesè respongué: «Encara queda el més petit: és a pasturar el ramat.» Samuel li digué: «Aneu a buscar-lo. No ens posarem a taula que no sigui aquí.» Jesè el feu anar a buscar. Tenia el cabell roig i els ulls bonics; tot ell feia goig de veure. El Senyor digué a Samuel: «Ungeix-lo, que és ell.» Samuel va prendre el corn de l'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna; / em guia per camins segurs, / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'assestena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 5,8-14)

Germans, en altre temps vosaltres éreu foscor, però ara que esteu en el Senyor, sou llum. Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometem en la fosca; més aviat, denuncieu-les, perquè el que fan en secret ens avergonyiria fins de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això diuen: «Desvetlla't, tu que dorms; ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà.»

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 9,1-41) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús veié tot passant un cec de naixement, [...] escopí a terra, va fer amb la saliva una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: «Ves a rentar-te a la piscina de Siloè.» Aquest nom significa «enviat». Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien: «No és aquell home que veiem assegut captant?» Uns responien: «Sí, que és ell.» Altres deien: «No és pas ell; és un que s'hi assembla.» Ell digué: «Sí, que el soc.» [...] Dugueren als fariseus l'home que abans era cec. El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs. També els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-hi. Ell els digué: «M'ha estès fang sobre els ulls, m'he rentat, i ara hi veig.» Alguns dels fariseus deien: «Aquest home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu.» Però altres responien: «Com és possible que un pecador faci tals miracles?» I es dividiren entre ells. S'adreçaren al cec altra vegada i li digueren: «Ja que és a tu, que ell t'ha obert els ulls, tu, què en dius, d'ell?» Ell contestà: «Que és un profeta.» [...] Li respongueren: «Tot tu vas néixer en pecat i ens vols donar lliçons?» I el van excloure de la sinagoga.

Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga i, quan el trobà, li digué: «Creus en el Fill de l'home?» Ell respongué «I, qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?» Jesús li diu: «Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu.» Li diu ell: «Hi crec, Senyor.» I l'adorà. [...]

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sam 16,1b.6-7.10-13a)

En aquellos días, el Señor dijo a Samuel: «Llena tu cuerno de aceite y ponte en camino. Te envío a casa de Jesé, el de Belén, porque he visto entre sus hijos un rey para mí.» Cuando llegó, vio a Eliab y se dijo: «Seguro que está su ungido ante el Señor.» Pero el Señor dijo a Samuel: «No te fijas en su apariencia ni en lo elevado de su estatura, porque lo he descartado. No se trata de lo que vea el hombre. Pues el hombre mira a los ojos, más el Señor mira el corazón.» Jesé presentó a sus siete hijos ante Samuel. Pero Samuel dijo a Jesé: «El Señor no ha elegido a estos.» Entonces Samuel preguntó a Jesé: «¿No hay más muchachos?» Y le respondió: «Todavía queda el menor que está pastoreando el rebaño.» Samuel le dijo: «Manda a buscarlo, porque no nos sentaremos a la mesa mientras no venga.» Jesé mandó a por él y lo hizo venir. Era rubio, de hermosos ojos y buena presencia. El Señor dijo a Samuel: «Levántate y úngelo de parte del Señor, pues es este.» Samuel cogió el cuerno de aceite y lo ungió en medio de sus hermanos. Y el espíritu del Señor vino sobre David desde aquel día en adelante.

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta; / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / Enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 5,8-14)

Hermanos: Antes erais tinieblas, pero ahora, sois luz por el Señor. Vivid como hijos de la luz, pues toda bondad, justicia y verdad son fruto de la luz. Buscad lo que agrada al Señor, sin tomar parte en las obras estériles de las tinieblas, sino más bien denunciándolas. Pues de vergüenza decir las cosas que ellos hacen a ocultas. Pero, al denunciarlas, la luz las pone al descubierto, y todo lo descubierto es luz. Por eso dice: «Despierta tú que duermes, levántate de entre los muertos y Cristo te iluminará.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 9,1-41) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, al pasar, vio Jesús a un hombre ciego de nacimiento. [...] Entonces escupió en la tierra, hizo barro con la saliva, se lo untó en los ojos al ciego, y le dijo: «Ve a lavarte a la piscina de Siloé (que significa Enviado)». Él fue, se lavó, y volvió con vista. Y los vecinos y los que antes solían verlo pedir limosna preguntaban: «¿No es ese el que se sentaba a pedir?». Unos decían: «El mismo». Otros decían: «No es él, pero se le parece». Él respondía: «Soy yo». [...]

Llevaron ante los fariseos al que había sido ciego. Era sábado el día que Jesús hizo barro y le abrió los ojos. También los fariseos le preguntaban cómo había adquirido la vista. Él les contestó: «Me puso barro en los ojos, me lavé y veo». Algunos de los fariseos comentaban: «Este hombre no viene de Dios, porque no guarda el sábado». Otros replicaban: «¿Cómo puede un pecador hacer semejantes signos?». Y estaban divididos. Y volvieron a preguntarle al ciego: «Y tú, ¿qué dices del que te ha abierto los ojos?». Él contestó: «Que es un profeta.» [...] Le replicaron: «Has nacido completamente empecatado, ¿y nos vas a dar lecciones a nosotros?». Y lo expulsaron.

Oyó Jesús que lo habían expulsado, lo encontró y le dijo: «¿Crees tú en el Hijo del hombre?». Él contestó: «¿Y quién es, Señor, para que crea en él?». Jesús le dijo: «Lo estás viendo: el que te está hablando, ese es». Él dijo: «Creo, Señor». Y se postró ante él. [...]